

Diplomová práce pojednává o přátelství a jeho věčných rysech. Přátelství je blízký vztah nejčastěji dvou lidí, který je charakterizovaný - vzájemností, intimitou: důvěra, potřeba blízkosti, sdílení prožitků, pozitivním hodnocením a bezpodmínečným přijetím. Díky vzájemnosti má jedinec možnost sdílet s přítelem různé osobní zkušenosti, názory i pocity. Díky hlubšímu porozumění obou jedinců lze vytvořit oboustranně fungující a uspokojující přátelský vztah.

Přátelství mezi lidmi existuje již celá staletí, práce se proto snaží ukázat, jak přátelství vnímají a prožívají současní jedinci a jak se na přátelství díval Aristoteles z pohledu své doby. Jde o odhalení možného posunu a popsání aspektů, které jej případně ovlivňují, přičemž se vychází z dat získaných z rozhovorů s respondenty, z pojmových map vytvořených na jejich základě a z pojmových map vytvořených podle Aristotelova pojetí. Práce chce ukázat, že tak, jak funguje přátelský vztah mezi lidmi dnes, v podstatě fungoval i před mnoha lety. Za dob Aristotela, samozřejmě s menšími obměnami, které se týkají především oblasti náplně a trávení času.

Z rozhovorů vyplynuly zajímavé skutečnosti, které se následně opravdu většinou shodovaly s tím, co již dávno napsal ve svém díle Etika Nikomachova Aristoteles.

Po rozhovorech s respondenty jsem došla ke zjištění, že přátelství je mezi respondenty chápáno jako vztah dvou lidí, který je intimní, je tzv. „na život a na smrt“ a podstatnou složkou přátelství jsou vlastnosti přítele, které jsou podmínkou pro dané přátelství. Důležitými vlastnostmi, které by měl přítel mít, byly dle respondentů - důvěra, upřímnost, ochota, úcta, spolehlivost, náplň. Podstatnou pozitivní okolností pro přátelství se ukázala být fyzická blízkost, bez které není možné mít plnohodnotný přátelský vztah.